

Presse og Information

Den Europæiske Unions Ret
PRESSEMEDDELELSE NR. 85/21
Luxembourg den 19. maj 2021

Dom i sag T-465/20
Ryanair DAC mod Kommissionen (TAP; covid-19)

Kommissionens afgørelse, hvorved Portugals støtte til fordel for luftfartsselskabet TAP blev erklæret forenelig med det indre marked, annulleres, idet den er utilstrækkeligt begrundet

Virkningerne af annullationen (herunder tilbagesøgningen af støtten) udsættes imidlertid, indtil en ny afgørelse vedtages

I juni 2020 anmeldte Portugal en støtteforanstaltning til fordel for luftfartsselskabet Transportes Aéreos Portugueses SGPS SA («støttemodtageren»), som var moderselskab til og ejede 100% af aktierne i TAP Air Portugal, til Europa-Kommissionen. Den anmeldte støtte, hvis maksimumsbeløb udgjorde 1,2 mia. EUR, vedrørte en låneaftale indgået mellem navnlig Portugal som långiver og TAP Air Portugal som låntager og støttemodtageren som garant. Med dette indgreb ønskede Portugal at bevare støttemodtageren i drift seks måneder fra juli 2020 til december 2020.

Idet den fandt, at den anmeldte foranstaltning udgjorde statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF, vurderede Kommissionen den i lyset af artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF¹ og sine rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte ikke-finansielle virksomheder². Ved afgørelse af 10. juni 2020 erklærede Kommissionen den omhandlede foranstaltning forenelig med det indre marked³.

Den Europæiske Unions Rets Tiende Udvidede Afdeling tog det søgsmål, som luftfartsselskabet Ryanair havde anlagt med påstand om annullation af denne afgørelse, til følge, samtidig med at virkningerne af annullationen blev udsat, indtil Kommissionen havde vedtaget en ny afgørelse. Retten præciserede i sin dom rækkevidden af Kommissionens begrundelsespligt, når den i henhold til rammebestemmelserne for statsstøtte til kriseramte virksomheder fastslår, at støtte til et selskab, der indgår i en koncern, er forenelig med det indre marked i henhold til artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF.

Rettens bemærkninger

Ryanair påberåbte sig til støtte for sit annullationssøgsmål bl.a. en tilsidesættelse af begrundelsespligten fra Kommissionens side, idet Kommissionen undlod at angive de grunde, der gjorde det muligt at anse den anmeldte foranstaltning for forenelig med det indre marked.

Retten præciserede i denne forbindelse indledningsvis, at punkt 22 i rammebestemmelserne for statsstøtte til kriseramte virksomheder⁴ fastsætter **tre kumulative betingelser, som skal være opfyldt, for at redningsstøtte til et selskab, der indgår i en koncern, kan kvalificeres som**

¹ I henhold til denne bestemmelse kan støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrøner eller økonomiske regioner, når den ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse, betragtes som forenelig med det indre marked.

² EUT 2014, C 249, s. 1.

³ Kommissionens afgørelse C(2020) 3989 final af 10.6.2020 om statsstøtte SA.57369 (2020/N) – covid-19 – Portugal – støtte tildelt TAP (EUT 2020, C 228, s. 1, »den anfægtede afgørelse«).

⁴ Ifølge punkt 22 i rammebestemmelserne for statsstøtte til kriseramte virksomheder kan »[e]n virksomhed, der tilhører eller er i færd med at blive overtaget af en større koncern, [...] normalt ikke modtage støtte efter disse rammebestemmelser, medmindre det kan påvises, at virksomhedens vanskeligheder hidrører fra virksomheden selv og ikke er et resultat af en vilkårlig omkostningsfordeling inden for koncernen, og at virksomhedens vanskeligheder er for alvorlige til, at koncernen selv kan løse dem«.

forenelig med det indre marked i henhold til artikel 107, stk.3, litra c), TEUF. I overensstemmelse med dette punkt påhviler det Kommissionen at undersøge for det første, **om støttemodtageren indgår i en koncern**, for det andet, **om de vanskeligheder, som støttemodtageren er stødt på, hidrører fra virksomheden selv og ikke er resultatet af en vilkårlig omkostningsfordeling inden for koncernen**, og for det tredje, **om disse vanskeligheder er for alvorlige til, at koncernen selv kan løse dem**. Disse betingelser har til formål at forhindre, at en koncern kan påføre staten omkostningerne ved en redningsplan for en af de virksomheder, den består af, når denne virksomhed er kriseram, og koncernen selv er årsag til vanskelighederne eller har midlerne til at imødegå disse.

På baggrund af disse præciseringer bemærkede Retten, at **Kommissionen** i den anfægtede afgørelse **hverken havde konstateret eller præciseret, om støttemodtageren indgik i en koncern** som omhandlet i de nævnte rammebestemmelser punkt 22. Kommissionen undlod at foretage nogen analyse i denne henseende og at præcisere forholdet mellem den nævnte støttemodtager og dennes aktionærer ⁵.

Såfremt støttemodtageren indgik i en koncern som omhandlet i punkt 22 i rammebestemmelserne for statsstøtte til kriseramte virksomheder med sine aktionærer, fastslog Retten endvidere, at **Kommissionen ikke på nogen måde havde underbygget sine konstateringer af, dels at støttemodtagerens vanskeligheder hidrørte fra virksomheden selv og ikke var resultatet af en vilkårlig omkostningsfordeling til fordel for aktionærerne eller andre datterselskaber, dels at disse vanskeligheder var for alvorlige til, at dens hovedaktionærer eller andre aktionærer selv kunne løse dem**. Kommissionen begrænsede sig faktisk til at give nærmere oplysninger om støttemodtagerens økonomiske situation og om de vanskeligheder, som covid-19-pandemien gav anledning til.

Henset til disse mangler i begrundelsen for den anfægtede afgørelse kunne Retten hverken efterprøve, om de betingelser, der er opstillet i punkt 22 i rammebestemmelserne for statsstøtte til kriseramte virksomheder, var opfyldt i det foreliggende tilfælde, eller om Kommissionen kunne konkludere, at der ikke forelå alvorlige vanskeligheder ved vurderingen af den omhandlede støttes forenelighed med det indre marked, og var berettiget til ikke at indlede den formelle undersøgelsesprocedure, der foreskrives i artikel 108, stk. 2, TEUF.

Retten fastslog derfor, at **Kommissionen havde undladt at give en tilstrækkelig begrundelse for den anfægtede afgørelse, og at den nævnte utilstrækkelige begrundelse medførte, at afgørelsen skulle annulleres**.

Retten fandt under anvendelse af artikel 264, stk.2, TEUF, at **der forelå tvingende retssikkerhedsmæssige hensyn, der begrundede en tidsmæssig begrænsning af virkningerne af annullationen af den anfægtede afgørelse**. Retten bemærkede for det første, at anvendelsen af den omhandlede støtteforanstaltning indgik i en stadig igangværende procedure, som bestod af flere forskellige successive faser ⁶, og, for det andet, at en øjeblikkelig anfægtelse af opkrævningen af de i støtteforanstaltningen fastsatte pengebeløb ville have særligt skadelige virkninger for beflyvningen af og den økonomiske og sociale sammenhæng i Portugal, der allerede var kendetegnet ved den alvorlige forstyrrelse af økonomien, som covid-19-pandemien havde forårsaget. På denne baggrund besluttede Retten at udsætte virkningerne af annullationen af den anfægtede afgørelse, indtil **Kommissionen vedtager en ny afgørelse**. I denne henseende præciserede Retten imidlertid, at hvis Kommissionen besluttede at vedtage denne nye afgørelse uden at indlede den formelle undersøgelsesprocedure som omhandlet i artikel 108, stk. 2, TEUF, kunne denne udsættelse af virkningerne af annullationen ikke overstige to måneder regnet fra datoen for afsigelsen af

⁵ På tidspunktet for vedtagelsen af den anfægtede afgørelse var halvdelen af aktierne i støttemodtageren ejet af Participações Públicas SGPS SA, som forvaltede den portugisiske stats aktier. Atlantic Gateway SGPS Lda ejede 45% af aktierne i støttemodtageren, og andre aktionærer ejede 5% af aktierne.

⁶ Retten fastslog i denne forbindelse, at den omhandlede foranstaltning blev tildelt for en oprindelig periode på seks måneder, der allerede var udløbet, hvorefter Portugal i overensstemmelse med punkt 55, litra d), i rammebestemmelserne for statsstøtte til kriseramte virksomheder skulle tilsende Kommissionen enten dokumentation for, at lånet var blevet fuldstændig tilbagebetalt, en omstrukturingsplan eller en likvidationsplan.

dommen. Hvis Kommissionen derimod besluttede at indlede den formelle undersøgelsesprocedure, skulle udsættelsen opretholdes i en yderligere rimelig periode.

BEMÆRKNING: Der kan iværksættes appel, der er begrænset til retsspørgsmål, for Domstolen til prøvelse af Rettens afgørelse inden for to måneder og ti dage efter forkyndelsen af denne.

BEMÆRKNING: Annullationssøgsmål tilsigter annullation af retsakter vedtaget af EU-institutionerne, som er i strid med EU-retten. Medlemsstater, EU-organer og borgere kan under nærmere bestemte betingelser indbringe sådanne sager for Domstolen eller Retten. Hvis sagsøgeren får medhold, annulleres retsakten. Såfremt annullationen af retsakten indebærer, at der opstår et retligt tomrum, skal dette afhjælpes af vedkommende institution.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Retten.

[Dommen](#) offentliggøres på webstedet CURIA på afsigelsesdagen.

Kontakt i Presse- og Informationsafdelingen: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127

Billeder fra domsafsigelsen er tilgængelige via »[Europe by Satellite](#)« ☎ (+32) 2 2964106